

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῇ 13 Ἰουλίου 1931

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 198

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Νόμοι

- Νόμος 5029. Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 6 Νοεμβρίου 1925 «περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ θεσμοῦ τοῦ Ὑφυπουργοῦ κλπ.». (Ἀναδημοσίευσιν). 1
Νόμος 5098. Περὶ δικαστηρίων ἀνηλίκων. 2

Διατάγματα

- Περὶ ιδρύσεως Διοικήσεως Χωροφυλακῆς Ἠλείας. 4
Περὶ διατιμήσεως ἐνοικίων γυναικῶν κομπολόεω Μυκόνου. 5
Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων ἀφορώσων εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ Συμβουλίου Σιδηροδρόμων. 6
Περὶ ἐγκυρώσεως πινάκων Α, Β, Γ, Δ, ἀξιωματικῶν τοῦ Π. Ν. καὶ πινάκων προαστέων καὶ στασίμων δικαστικῶν συμβούλων Π. Ν. 3
Περὶ ἐγκυρώσεως πινάκων Ι, ΙΙ, ΙΙΙ, ΙV, V ὑπαξιωματικῶν Π. Ν. καὶ μονίμων τεχνιτῶν. 7

Ν Ο Μ Ο Ι

(1)

*Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 6 Νοεμβρίου 1925 «περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ θεσμοῦ τοῦ Ὑφυπουργοῦ κλπ.».

Νόμος 5029

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται τὸ Ν. Δ. τῆς 6 Νοεμβρίου 1925 «περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ θεσμοῦ τοῦ Ὑφυπουργοῦ κλπ.» ἔχον οὕτως :

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ δεκτάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1925 Ν. Διατάγματος «περὶ ἐγκαταστάσεως Ὑφυπουργοῦ κλπ.» ἐπεκτείνονται καὶ ἐφ' ὅλων τῶν λοιπῶν Ὑπουργείων, εἰς ἃ δὲν ὑφίσταται ὁ θεσμὸς τοῦ Ὑφυπουργοῦ.

Ἄρθρον 2.

Ἐμισθοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ στρατιωτικοὶ ἐν ἐνεργείᾳ διοριζόμενοι Ὑφυπουργοὶ ἐπαγέρχονται αὐτοδικαίως εἰς τὴν ἢν κατεῖχον θέσιν μετὰ τὴν λήξιν τῆς Ὑφυπουργίας τῶν.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ προσωρινῶς τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν

(*) Ἀναδημοσιεύεται ὡς ἐσφαλμένως δημοσιευθεὶς εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 167 τῆς 25 Ἰουνίου 1941 (τεύχος Α') φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως

τοῦ παρόντος Διατάγματος, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἐδρᾷ τῇ 6 Νοεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Ι. Κούδουρος, Α. Κ. Ρούφος, Α. Ταβυλάκης, Κ. Σταμούλης, Κ. Φίλανδρος, Α. Χατζηκυριαῖκος.

Ἄρθρον 2.

Ἡ δευτέρα περίοδος τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ μόνου ἄρθρου τοῦ Ν. Δ. τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1927 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 Αὐγούστου 1925 Ν. Δ. «περὶ ἐγκαταστάσεως Ὑφυπουργοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργῷ τῆς Συγκοινωνίας», κυρωθέντος καὶ τροποποιηθέντος διὰ τοῦ νόμου 3530 τῆς 28 Ἀπριλίου 1928, διορθοῦται ὡς ἐξῆς : «Ὁ Ὑφυπουργός, ἔχων βαθὺν καὶ ἀποδοχὰς Ὑπουργοῦ, διορίζεται καὶ παύεται διὰ Π. Διατάγματος, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀποτελεῖ μέλος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου».

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Αθήναις τῇ 12 Ἰουνίου 1931.

Ἐν Ὄνομαι τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ἐλευθ. Κ. Βενιζέλος

Τὰ Μέλη

Ν. Ἀβραάμ, Π. Βουρλούμης, Α. Δίγκας, Α. Ἀλεξανδρῆς, μης, Δ. Δίγκας, Α. Ἰασωνίδης, Γ. Κατεχάκης, Π. Ἀργυρόπουλος, Α. Ζάννας, Α. Παπαδάτος, Β. Δεληγιάννης, Χ. Λαδάς.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ἐλευθ. Κ. Βενιζέλος

Τὰ Μέλη

Ν. Ἀβραάμ, Κ. Λιδωρίκης, Γ. Παπανδρέου, Π. Βουρλούμης, Α. Δίγκας, Α. Ἰασωνίδης, Γ. Κατεχάκης, Π. Ἀργυρόπουλος, Α. Ζάννας, Α. Παπαδάτος, Β. Δεληγιάννης, Χ. Λαδάς.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Αθήναις τῇ 22 Ἰουνίου 1931.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ν. Ἀβραάμ

Περὶ δικαστηρίων ἀνηλίκων

Νόμος 3098

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

Ὁργανισμὸς καὶ ἀρμοδιότης τῶν Δικαστηρίων διὰ τοὺς ἀνηλίκους.

Ἄρθρον 1.

1. Πρὸς ἐκδίκασιν τῶν υποθέσεων τῶν ἀνηλίκων ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ παρόντος νόμου ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, μετὰ γνώμην τοῦ οἰκείου Πρωτοδικείου ἐν ὁλομελείᾳ διὰ τρία ἔτη, εἰς ἣ πλείονες δικασταί, ὡς καὶ εἰς ἣ πλείονες ἀναπληρωταί, ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ. Ἡ θητεία αὕτη δύναται νὰ ἀνανεωθῇ κατ' ὅμοιον τρόπον.

2. Ἐκαστος δικαστῆς οὕτω υποδεικνύμενος φέρει τὸν τίτλον τοῦ δικαστοῦ τῶν ἀνηλίκων.

3. Ὁ δικαστὴς τῶν ἀνηλίκων προαγόμενος εἰς πρόεδρον ἢ ἐφέτην, δύναται νὰ παραμείνῃ ἐν τῇ αὐτῇ θέσει δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον, εἰς ὃ ἐποπθεύετο ὁ προαχθεὶς, δύναται νὰ διορισθῇ εἰς ἀντιπρόεδρος.

4. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης δύναται νὰ διορίξῃ εἰς κενὰς θέσεις Πρωτοδικῶν εἰδικούς δικαστάς τῶν ἀνηλίκων, λαμβάνων τούτους ἐκ τῶν πτυχιούχων τῆς Νομικῆς, οἵτινες ἠκολούθησαν εἰδικὰς σπουδὰς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐπὶ διετίαν τοὐλάχιστον κατόπιν δοκιμασίας καὶ κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ διατάγματος ὁρισθόμενα. Οἱ τοιοῦτοι, ἔχουσι τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις μετὰ τοὺς ἄλλους πρωτοδικάς.

5. Οἱ δυνάμει τοῦ νόμου 1866 ἀποστελλόμενοι εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν με ἐκπαιδευτικὴν ἄδειαν δικαστικοὶ λειτουργοὶ δύνανται νὰ ὑποχρεωθῶσι ὅπως παρακολουθήσωσι τὴν λειτουργίαν δικαστηρίων ἀνηλίκων ἐν τῇ πόλει ἐνθα θέλουσιν διακινῶσι τὴν ἄδειαν αὐτῶν, ὡς καὶ τὴν λειτουργίαν τῶν ἰδρυμάτων, ἐνθα τοποθετοῦνται παρὰ τοῦ δικαστοῦ οἱ ἀνήλικοι, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος ὁρισθόμενα.

6. Ὅσοι ἐκ τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν τῶν μεταδόντων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν παρηκολούθησαν ἀποδεξιμένους τὴν λειτουργίαν τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων τοποθετοῦνται κατὰ προτίμησιν εἰς τὰ Δικαστήρια Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονικῆς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, κατόπιν εἰδικοῦ ἐρωτήματος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

7. Αἱ υποθέσεις τῶν ἀνηλίκων ἐν τῷ πρώτῳ βαθμῷ δικάζονται παρ' ἐνὸς δικαστοῦ.

8. Τὰ ἐφετεία ἐν ὁλομελείᾳ ὁρίζουσιν ἐκ τῶν μελῶν τῶν διὰ τρία ἔτη τρεῖς δικαστὰς ἢ πλείονας, ὡς καὶ ἀναπληρωτάς τούτων.

Αἱ υποθέσεις τῶν ἀνηλίκων δικάζονται εἰς δεύτερον βαθμὸν παρὰ τριῶν ἐφετῶν ἐκ τῶν εἰρημμένων.

9. Διὰ τὰς υποθέσεις τῶν ἀνηλίκων ὁ Εἰσαγγελεὺς ὁρίζει ἓνα Ἀντισαγγελέα διὰ τρία ἔτη.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου τῶν ἀνηλίκων ὑπάγονται : 1) ἀνήλικοι μὴ ἔχοντες συμπληρωμένον τὸ 16ον τῆς ἡλικίας τῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελεσίως τῆς ἀξιοποίνου πράξεως.

2. Ἀνήλικοι κατὰ τῶν 18 ἐτῶν ἐπαιτούντες συνήθως ἢ ἐπιδιδόμενοι εἰς ἀλγείαν, ἢ διόγοντες ἄνευ εἰδικῆς τιμῆς ἀσχολίας βίον πλάνητα ἢ ἀνήθικον, ἢ ἐκζητοῦντες βιοπορισμὸν διὰ τυχερῶν παιγνίων, ἢ ἄλλων ἀσχολιῶν, ἐξ ὧν κιν-

(2)

δυναύουσι νὰ ἐξολισθήσωσιν εἰς ἀλγείαν ἢ ἐγκληματικότητα.

3. Νεάνιδες κατὰ τῶν 18 ἐτῶν, αἵτινες ἐπιδίδονται εἰς τὴν πορνείαν.

4. Ἀνήλικοι κατὰ τῶν 18 ἐτῶν, ὧν ἡ διαγωγή εἶνε κακὴ. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἀπαιτεῖται ἄδεια τῶν γονέων.

5. Τὸ αὐτὸ δικαστήριον ἔχει ἀρμοδιότητα ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τῶν ἄρθρων 20 καὶ 21 τοῦ παρόντος νόμου.

6. Ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διὰ τοῦ ὅρου «ἀνήλικος» νοεῖται ὁ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου ἀνηλίκων ὑπαγόμενος τοιοῦτος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ

Μέτρα ἀναμορφωτικά.

Ἄρθρον 3.

1. Δὲν ὑπέχει οὐδεμίαν ποινικὴν εὐθύνην :

α') Ὁ ἀνήλικος, ὅστις μὴ ἔχων συμπληρωμένον τὸ 12 ἔτος τῆς ἡλικίας του ἐξετέλεσεν ἀξιοποίνον πρᾶξιν.

β') Ὁ ἀνήλικος ὁ συμπληρώσας μὲν τὸ 12 οὐχὶ δὲ καὶ τὸ 16 ἔτος τῆς ἡλικίας του, ὅστις ἐξετέλεσε παρομοίαν πρᾶξιν ἄνευ διακρίσεως, ἤτοι πρὶν ἢ ἀπακτήσῃ τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν ἀάπτειν, τὴν ἐπιτρέπουσαν εἰς αὐτὸν νὰ ἐννοήσῃ τὴν φύσιν καὶ σπουδαιότητα τῆς πράξεως καὶ νὰ διευθύνῃ τὴν διαγωγὴν αὐτοῦ.

2. Εἰς τὰς κατηγορίας ταύτας τῶν ἀνηλίκων ὡς καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις 2, 3 καὶ 4 τοῦ προηγουμένου ἁρθρου, τὸ Δικαστήριον ἐφαρμύζει μόνον ἀναμορφωτικὰ μέτρα, ἤτοι δύναται :

α') Νὰ ἐπιπλήξῃ τὸν ἀνήλικον.

β') Νὰ ἀποδώσῃ τοῦτον εἰς τοὺς γονεῖς, ἐπιτρόπους ἢ κηδεμόνας εἰδοποιῶν τούτους περὶ τῆς εἰδικῆς εὐθύνης, ἐν ὑπέχουσιν (ἄρθρ. 20 καὶ 21).

γ') Νὰ τὸν ἐμπιστευθῇ εἰς πρόσωπον ἔντιμον, εἰς ἐταιρείαν προστατευτικὴν τῶν ἀνηλίκων, ἢ εἰς ἱδρυμα παρόμοιον, ἐπὶ χρόνον καθοριζόμενον ἐν τῇ ἀποφάσει.

δ') Νὰ τοποθετήσῃ τοῦτον εἰς κατάλληλον Κρατικόν, Δημοτικόν ἢ Κοινοτικόν ἢ καὶ ἰδιωτικόν κατάστημα.

Ἄρθρον 4.

Ὁ ἀνισόρροπος, καθυστερημένος ἢ νοσῶν ἀνήλικος, ἐπὶ τῇ γνωμοδότησει εἰδικοῦ ἱατροῦ καὶ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ ν' ἀκολουθήσῃ ἱατρικὴν θεραπείαν καὶ ν' ἀνατραφῇ πρόσρηκόντως, τοποθετεῖται παρὰ τοῦ δικαστηρίου εἰς Νοσοκομεῖον, κατάστημα θεραπευτικόν, σανατόριον, ἢ κλινικὴν, ἢ ἄστυλον.

Ἄρθρον 5.

Τὸ Δικαστήριον τῶν ἀνηλίκων δύναται πάντοτε νὰ ἀνακαλέσῃ τὰ ληφθέντα ἀναμορφωτικὰ μέτρα ἢ νὰ ἀντικαταστήσῃ ταῦτα δι' ἄλλων.

Ἄρθρον 6.

Τὰ ἀναμορφωτικὰ μέτρα παύουσιν αὐτοδικαίως ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 21 ἔτους τῆς ἡλικίας.

Ἄρθρον 7.

Ὁ δικαστὴς τῶν ἀνηλίκων ἀσχεῖ ἐποπτεῖαν διὰ τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τῶν ἀναμορφωτικῶν μέτρων, εἴτε προσωπικῶς εἴτε δι' εἰδικοῦ ἐπιμελητοῦ.

Ἄρθρον 8.

Ὅταν εἰς τρόφιμος τοῦ ἀναμορφωτικοῦ σχολείου ἡλικίας κατὰ τῶν 16 ἐτῶν ἐκτελέσῃ κολάσιμον πρᾶξιν, ἢ διεύθυνος τοῦ καταστήματος ἀναφέρεται εἰς τὸν δικαστὴν τῶν ἀνηλίκων, ὅστις κανονίζει τὴν ὑπόθεσιν κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰρημένα, δυνάμενος νὰ ἀναπέμψῃ ταύτην εἰς τὴν αὐτὴν Διεύθυνσιν, ἢ λαλῶν κατὰ τοῦ ἀνηλίκου μόνον περὶ ἰσχυρὰ μέτρα, ἐὰν ἡ πράξις δὲν παρουσιάζῃ σοβαρότητα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ

Μέτρα σωφρονιστικά.

"Αρθρον 9.

1. Ο ἀνήλικος ὁ ἔχων συμπληρωμένον τὸ 12ον οὐχὶ δὲ καὶ τὸ 16ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ὅστις ἐξετέλεσε μετὰ διακρίσεως ἀξιόποιον πρᾶξιν καταδικάζεται εἰς περιορισμὸν ἐντὸς σωφρονιστικοῦ καταστήματος.

2. Τὸ Δικαστήριον ὁρίζει ἐν τῇ ἀποφάσει τὸ ἐλάχιστον καὶ τὸ μέγιστον ὅριον τῆς διαμονῆς τοῦ ἀνηλίκου εἰς τὸ κατὰστημα. Καὶ τὸ μὲν ἐλάχιστον δὲν δύναται νὰ εἶνε κατώτερον τῶν ἑξὶ μηνῶν, τὸ δὲ μέγιστον δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνει τὰ 10 ἔτη.

3. Ἐὰν ἡ πρᾶξις ἢ τελεσθεῖσα παρὰ τοῦ ἀνηλίκου ἐπισύρῃ τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου ἢ τῶν δεσμῶν, τὸ μὲν ἐλάχιστον ὅριον δὲν δύναται νὰ εἶνε κατώτερον τῶν πέντε ἐτῶν, τὸ δὲ μέγιστον δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνει τὰ εἴκοσι ἔτη.

4. Ἡ ἀπόλυσις τοῦ ἀνηλίκου ἐκ τοῦ καταστήματος μετὰ τὴν λήξιν τοῦ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου ὁρισθέντος ἐλαχίστου ὁρίου καὶ πρὸ τῆς λήξεως τοῦ ὁρισθέντος ὡς ἀνωτάτου, ἐξαρθαίται ἐκ τῆς Διευθύνσεως τοῦ καταστήματος ἢ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος ὁρισθόμενα.

"Αρθρον 10.

1. Ἡ Διεύθυνσις τοῦ σωφρονιστικοῦ καταστήματος δύναται νὰ τοποθετήσῃ τὸν ἀνήλικον ἐκτὸς αὐτοῦ ἐπὶ δοκιμασίᾳ.

2. Ὁ αὐτῷ τοποθετηθεὶς ἀνήλικος λογίζεται ὡς ἐξακολουθῶν νὰ ἀνήκῃ εἰς τὸ κατὰστημα, ἢ Διεύθυνσις τοῦ ὁποίου ἀσκήσῃ ἐπ' αὐτοῦ αὐστηρὰν ἐπιδελφιν, δυναμένη ν' ἀνακαλῇ τὴν τοποθέτησιν κατὰ πάντα χρόνον.

"Αρθρον 11.

1. Τὸ Δικαστήριον δύναται ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Διευθύνσεως τοῦ καταστήματος, νὰ ἀπολύῃ ὑπὸ ὅρον τὸν ἀνήλικον πρὸ τῆς λήξεως τοῦ διὰ τῆς ἀποφάσεως ὁρισθέντος κατωτάτου ὁρίου.

2. Ὁ ἀνήλικος, ἀπολυθεὶς ὑπὸ ὅρον, τίθεται εἰς τὴν ἐπιδελφιν εἰδικῆς ἐπιμελητοῦ ὁριζομένου παρὰ τοῦ Δικαστηρίου.

"Αρθρον 12.

1. Ἐὰν ὁ ὑπὸ ὅρον ἀπολυθεὶς φέρεται κακῶς, τὸ Δικαστήριον δύναται, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Διευθύνσεως τοῦ καταστήματος, τοῦ ἐπιμελητοῦ, τοῦ πατρὸς, τῆς μητρὸς ἢ τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ ἀνηλίκου ἢ καὶ οἰκοθεν, νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν ὑπὸ ὅρον ἀπόλυσιν.

2. Ἐν περιπτώσει ἀνακλήσεως τῆς ὑπὸ ὅρον ἀπολύσεως ὁ χρόνος ὁ διανυθεὶς ἐκτὸς τοῦ καταστήματος δὲν συνυπολογίζεται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως.

3. Ἡ ἀνάκλησις τῆς ὑπὸ ὅρον ἀπολύσεως δὲν δύναται νὰ γίνῃ μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ἀνωτάτου χρονικοῦ ὁρίου διαμονῆς ἐν τῷ καταστήματι τοῦ ὁρισθέντος παρὰ τῆς ἀποφάσεως.

"Αρθρον 13.

1. Τὸ Δικαστήριον δύναται, ἐὰν κρίνῃ σκόπιμον, νὰ ἀναστείλῃ τὴν τοποθέτησιν τοῦ ἀνηλίκου εἰς σωφρονιστικὸν κατὰστημα διὰ χρονικὸν διάστημα ἐνὸς μέχρι τριῶν ἐτῶν, ἐπὶ σκοπῷ δοκιμασίας.

2. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς δοκιμασίας τὸ Δικαστήριον ἐφαρμόζει ἀναμορφωτικὰ μέτρα.

3. Ἐὰν κατὰ τὸ διάστημα τῆς δοκιμασίας ὁ ἀνήλικος φέρεται κακῶς, τὸ Δικαστήριον ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Διευθύνσεως τοῦ ἀναμορφωτικοῦ Σχολείου, τοῦ ὁριζομένου ἐπιμελητοῦ, τῶν γονέων, ἢ τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ ἀνηλίκου, ἢ ἐξ οἰκείας πρωτοβουλίας, δύναται νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν ἀναστολὴν καὶ νὰ τοποθετήσῃ τὸν ἀνήλικον εἰς σωφρονιστικὸν κατὰστημα.

4. Ἐὰν κατὰ τὸ διάστημα τῆς δοκιμασίας ἢ ἀναστολῇ δὲν ἀνεκλήθῃ, ἢ ἀπόφασις λογίζεται ὡς μὴ ἐκδοθεῖσα.

"Αρθρον 14.

Ἐὰν ὁ τρόφιμος σωφρονιστικοῦ καταστήματος διαπράξῃ κλοπὴν πρᾶξιν πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 16ου ἔτους τῆς ἡλικίας του, ἢ Διεύθυνσις τοῦ καταστήματος ἀναφέρεται εἰς τὸ Δικαστήριον τῶν ἀνηλίκων, ὅπου ἐπιλαμβάνεται τῆς ὑποθέσεως καὶ δύναται, μετὰ διαδικασίαν πορορικὴν, νὰ αὐξήσῃ τὰ δύο χρονικὰ ὅρια τῆς παραμονῆς τοῦ ἀνηλίκου ἐν τῷ καταστήματι (ἄρθρον 9).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙV.

Περὶ ἐλευθερίας ἐπιδελπομένης καὶ ἐπιμελητῶν τῶν ἀνηλίκων.

"Αρθρον 15.

1. Οἱ ἀνήλικοι, οἵτινες κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων ἀρθρῶν δὲν ἐτοποθετήθησαν εἰς κρατικὸν κατὰστημα ἢ ἐξήλθον τούτου, διατελοῦσιν ὑπὸ τὸ σύστημα τῆς ἐπιδελπομένης ἐλευθερίας.

2. Ἡ διάρκεια τῆς ἐπιδελψεως ὁρίζεται παρὰ τοῦ δικαστοῦ ἐν τῇ ἀποφάσει καὶ δὲν δύναται νὰ παραταθῇ πέραν τῆς ἐνηλικιώσεως, κατὰ τὸ ἀστικὸν δίκαιον, ἐὰν ἐλήφθησαν κατὰ τοῦ ἀνηλίκου ἀναμορφωτικὰ μέτρα.

"Αρθρον 16.

1. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἀσκήσεως τῆς ἐπιδελψεως καὶ προστασίας τῶν ἀνηλίκων καὶ ἐκτελέσεως ἐν γένει τῶν διαταγῶν τοῦ δικαστηρίου, ὁ δικαστὴς τῶν ἀνηλίκων ἐξασφαλίζει κατ' ἔτος τὴν συνεργασίαν ὠρισμένου ἀριθμοῦ προσώπων καὶ τῶν δύο φύλων, καλουμένων ἐπιμελητῶν, οἵτινες ἐκλέγονται παρ' αὐτοῦ μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων τῶν προτεινόμενων παρὰ τῶν προστατευτικῶν ἐταιρειῶν τῶν ἀνηλίκων ἢ ἄλλων σωματείων, ἅτινα ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν προστασίαν τῆς παιδικῆς ἡλικίας, ἢ φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων ἢ καὶ ἐκτὸς αὐτῶν κατ' οἰκίαν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ.

2. Δύνανται ἐπίσης νὰ ληφθῶσιν αὐτοὶ καὶ ἐκ τῶν λειτουργῶν τῆς ἐκπαιδεύσεως.

"Αρθρον 17.

1. Οἱ ἐπιμεληταὶ διατελοῦσιν ἐν ἐπαφῇ μετὰ τοῦ ἀνηλίκου καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις ἐπισκέπτονται τοὺς γονεῖς, τὰ πρόσωπα, τὰ σωματεῖα ἢ τὰ ἱδρύματα, ὑπὸ τὴν φύλαξιν τῶν ὁποίων διατελεῖ ὁ ἀνήλικος.

2. Ἐξετάζουσι τὸ περιβάλλον, τὰς τάσεις καὶ τὴν διαγωγὴν τοῦ ἀνηλίκου.

3. Συντάσσουσιν, ὡς ἂν κρίνουν, τοῦτο χρήσιμον καὶ τοῦλάχιστον ἅπαξ τοῦ μηνὸς ἐκθεσιν, ἀπευθυνομένην πρὸς τὸν δικαστὴν τῶν ἀνηλίκων, ἐν ᾗ σχετῇ μὲ τὴν ἡθικὴν καὶ ὑλικὴν κατὰστασιν τοῦ ἀνηλίκου καὶ προτείνουσιν εἰς τὸν δικαστὴν πᾶν μέτρον, ὅπου θεωροῦσιν ἐπωφελὲς διὰ τὸν ἀνήλικον.

4. Ἐνεργοῦσι κατ' ἐντολὴν τοῦ δικαστοῦ ὠρισμένας πρᾶξεις τῆς ἀνακρίσεως.

5. Πέμπουσι πρὸς τοὺς γονεῖς περιοδικῶς πληροφορίας περὶ τῆς καταστάσεως τῶν τέκνων των.

"Αρθρον 18.

Ὁ ἐπιμελητὴς κατὰ προτίμησιν πρέπει νὰ ἀνήκῃ εἰς τὸ αὐτὸ φύλον, εἰς ὃ καὶ ὁ ἀνήλικος, τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ ὁποίου ἀναλαμβάνει.

"Αρθρον 19.

1. Οἱ ἐπιμεληταὶ δύναται νὰ λαμβάνουσιν ἀποζημίωσιν καὶ ἰδίως οἱ προτεινόμενοι παρὰ τῶν προστατευτικῶν ἐταιρειῶν ἐκ τῶν πόρων τούτων, οἱ δὲ ἐκλεγόμενοι παρὰ τοῦ δικαστοῦ τῶν ἀνηλίκων ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου. Ὁ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως ὁρισθῆσεται διὰ διατάγματος ἐκδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Ἀπαντες οἱ ἀνωτέρω διατελοῦντες ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τοῦ δικαστοῦ τῶν ἀνηλίκων, πρὸς ὃν καὶ λογιζομεθα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V

Ευθύνη τῶν ὑποχρέων εἰς ἐπίβλεψιν τῶν ἀνηλίκων.

Ἄρθρον 20.

1. Ὅστις, ἔχων τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἐποπτείας τοῦ ἀνηλίκου, ἐξ ἀμελείας ἢ ἐλλείψεως ἐπιβλέψεως ἀφίνει τὸν ἀνηλίκον νὰ ἐκτελέσῃ κολάσιμον πράξιν ἢ νὰ ἐπιβιβάζεται εἰς τὴν πορνείαν, ἐπαιτεῖαν ἢ ἀλγυτείαν, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 500—5000 δραχμῶν, ὅπερ δύναται νὰ μετατραπῇ εἰς κράτησιν μέχρις ἑξ ἑβδομάδων.

2. Τὸ Δικαστήριον δύναται εἰς περιπτώσεις ἥσσονος σπουδαιότητος νὰ ἐπιβάλλῃ μόνον ἐπίπληξιν.

3. Εἰς τὸν παραλείποντα συνήθως τὴν ἐπίβλεψιν ἐπὶ τῶν ἀνηλίκων τὸ Δικαστήριον, πλὴν τοῦ προστίμου τοῦ ὀριζομένου εἰς τὴν 1 παράγρ. δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ καὶ κράτησιν μέχρις ἑξ ἑβδομάδων, ἐὰν συντρέχωσιν συνάμα καὶ οἱ λοιποὶ ὅροι τῆς παραγράφου ἐκείνης.

Ἄρθρον 21.

Ὅστις, ἔχων τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἐπιβλέψεως ἀνηλίκου, ἀφίνει τοῦτον ἐν γνῶσει νὰ ἐκτελέσῃ κολάσιμον πράξιν ἢ νὰ ἐπιβιβάζεται εἰς τὴν πορνείαν, ἐπαιτεῖαν ἢ ἀλγυτείαν, καίτοι ἔχει τὰ μέσα νὰ τὸν ἐμποδίσῃ ἢ λαμβάνει ἐντεῦθεν κέρδη, τιμωρεῖται, ἐπιφυλάσσοντων τῶν βαυτετέρων ὁρισμῶν τοῦ ποινικοῦ νόμου, μὲ φυλάκισιν μέχρις ἑξ μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν 1.000—10.000 δραχμῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VI.

Διαδικασία τῶν δικαστηρίων τῶν ἀνηλίκων.

Ἄρθρον 22.

1. Ἡ διαδικασία ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων ἀνηλίκων γίνεται συμφώνως πρὸς τὰς γενικὰς ἀρχὰς τῆς Ποιν. Δικονομίας, ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιῶνται αὐταὶ διὰ τῶν κατωτέρω διατάξεων.

2. Τὸ δικαίωμα τοῦ κατηγορεῖν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν Εἰσαγγελέα τῶν Πλημμελειοδικῶν.

3. Ὁ δικαστὴς τῶν ἀνηλίκων ἐπιλαμβάνεται τῆς ἐρεύνης πάσης μὲν ἀξιοποίνου πράξεως ὑπαγομένης εἰς τὴν ἀρμοδιότητά του, τῇ παραγγελίᾳ τοῦ Εἰσαγγελέως, εἰς τὰς περιπτώσεις δὲ 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 2 καὶ οἰκοθεν.

4. Ἐπὶ τῶν υποθέσεων τῶν ἀνηλίκων δὲν γίνεται τακτικὴ ἀνάκρισις. Ἡ προεισαγωγικὴ ἀνάκρισις ὡς καὶ πᾶσα ἐνέργεια τείνουσα εἰς τὴν συλλογὴν καὶ βεβαίωσιν τῶν ἀποδείξεων διεξάγεται ἢ διευθύνεται παρὰ τοῦ δικαστοῦ τῶν ἀνηλίκων.

5. Ὁ δικαστὴς δύναται νὰ ἐμπιστευθῇ τὴν ἐνέργειαν πράξεων τινῶν τῆς ἀνακρίσεως εἰς τὸν ἐπιμελητὴν ἢ μέλος προστατευτικῆς ἐταιρείας ἢ εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχήν.

Ἄρθρον 23.

Οἱ νομίμως καλούμενοι παρὰ τοῦ δικαστοῦ τῶν ἀνηλίκων καὶ ἐξ ἀπ' εὐθείας μὴ ἐμφανιζόμενοι ἐνώπιον αὐτοῦ τιμωροῦνται μὲ τὰς ποινὰς τῆς λιπομαρτυρίας, τὰς ὀριζομένας ἐν τῇ Ποινικῇ Δικονομίᾳ διὰ τὴν μὴ ἐμφάνισιν τῶν μαρτύρων ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ.

Ἄρθρον 24.

1. Ἡ ἀνάκρισις καὶ λοιπὴ ἐνέργεια, ὡς ὀρίζονται ἐν ἄρθρῳ 22, σκοπὸν ἔχουσι νὰ βεβαιώσωσι :

α') Τὰς περιστάσεις ὑφ' ἃς ἔλαβε χώραν ἡ πράξις.

β') Τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν προηγουμένην διαγωγὴν τοῦ ἀνηλίκου, τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς ἔζησε καὶ ἀνετράφη, τὴν ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν κατὰστασιν τοῦ ἀνηλίκου καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, ὡς καὶ τὰ κατὰλληλα διὰ τὴν διόρθωσιν αὐτοῦ μέσα.

2. Ἐν ἀνάγκῃ ὁ δικαστὴς διατάσσει ἱατρικὴν ἐξέτασιν.

Ἄρθρον 25.

Ἀντὶ τῆς προφυλακίσεως τῆς ὀριζομένης ἐν τῇ Ποινικῇ Δικονομίᾳ ὁ δικαστὴς διατάσσει :

α') Τὴν τοποθέτησιν τοῦ ἀνηλίκου ὑπὸ τὴν ἐπεύθυνον ἐπο-

πτεῖαν τῶν γονέων τοῦ ἐπιτρόπου ἢ ἐτέρου προσώπου ἀξίου ἐμπιστοσύνης μετὰ προσθήκης τῆς ἐπιβλέψεως ἐνὸς ἐπιμελητοῦ.

β') Ἐν περιπτώσει ἀπολύτου ἀνάγκης τὴν φύλαξιν ἐν παιδικῷ σταθμῷ.

2. Κατὰ τὴν περίπτωσιν α' τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ προσώπου, εἰς ὃ ἀνατίθεται τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ ἀνηλίκου ἐγγύησιν, διδομένην κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 26.

1. Περαιτωθείσης τῆς ἀνακρίσεως, ὁ δικαστὴς τῶν ἀνηλίκων μετὰ πρότασιν τοῦ Εἰσαγγελέως ὀρίζει τὴν δίκασιν ἢ ἐγκαταλείπει τὴν δίωξιν, ἐὰν κρίνῃ ὅτι δὲν προκύπτουσι στοιχεῖα κολάσιμου πράξεως, ἢ αἱ ἀποδείξεις δὲν εἶναι ἀποχρῶσαι, ἢ ἂν ὑφίσταται ἕτερος λόγος ἀποκλείων ἢ ἐξαλείφων τὸ ἀξιόποινον.

2. Ἐγκαταλείπων τὴν δίωξιν ὁ δικαστὴς ἐκδίδει ἀπόφασιν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 33.

Ἄρθρον 27.

1. Ὁ Εἰσαγγελεὺς ἔχει δικαίωμα νὰ ἀνακόψῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστοῦ, δι' ἧς ἐγκαταλείπεται ἡ δίωξις, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον αὕτη εἶναι ἀντίθετος πρὸς τὴν πρότασιν τοῦ.

2. Ἡ ἀνακοπὴ γίνεται κατὰ τὰς συνήθεις διατυπώσεις καὶ προθεσμίας, δικάζεται δὲ παρὰ τοῦ τριμελοῦς συμβουλίου ἐφετῶν.

Ἄρθρον 28.

Ἐν τῇ διαδικασίᾳ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τῶν ἀνηλίκων δὲν συγτάσσεται κατηγορητήριο. Ὁ Εἰσαγγελεὺς ἐμφανίζει ἐκθεσιν ἐν ᾗ ἐκτίθενται αἱ περιστάσεις ὑφ' ἃς ἔλαβε χώραν ἡ πράξις ὡς καὶ ὁ νομικὸς χαρακτὴρ ταύτης.

Ἄρθρον 29.

Ἡ πολιτικὴ ἀγωγὴ εἶναι ἀπαράδεκτος ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τῶν ἀνηλίκων.

Ἄρθρον 30.

1. Οἱ γονεῖς τοῦ ἀνηλίκου καὶ τὰ πρόσωπα ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ὁποίων οὗτος διατελεῖ εἰδοποιῶνται περὶ τῆς ἡμέρας τῆς δίκης, ἐφ' ὅσον ἡ εἰδοποίησις δὲν ἐγκλείει ἰδιαιτέρας δυσκολίας ἢ δὲν ἀπαιτεῖ προθεσμίας μακράν.

2. Τὰ πρόσωπα ταῦτα ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ δώσωσι διασαφήσεις καὶ νὰ κάμνωσι προτάσεις.

3. Τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ ἀξιώσῃ τὴν ἐμφάνισιν τῶν προσώπων τούτων καὶ τὴν παρ' αὐτῶν προσαγωγὴν τοῦ ἀνηλίκου ἐπὶ τῇ ποινῇ τῆς λιπομαρτυρίας τῇ ὀριζομένῃ ἐν τῇ διαδικασίᾳ ἐνώπιον τῶν Πλημμελειοδικῶν.

4. Ἡ μὴ ἐμφάνισις τῶν προσώπων τούτων δὲν συνεπάγεται τὴν ἀναβολὴν τῆς υποθέσεως, ἐκτὸς ἐὰν τὸ Δικαστήριον θεωρῇ ἀναγκαίαν τὴν ἐμφάνισιν των.

Ἄρθρον 31.

1. Τὸ Δικαστήριον τῶν ἀνηλίκων συνεδριάζει κεκλεισμένων τῶν θυρῶν ἐν ἰδιαιτέρᾳ ὀρισμένη αἰθούσῃ.

2. Πλὴν τῶν προσώπων τῶν γινομένων δεκτῶν εἰς τὰς συνεδριάσεις κεκλεισμένων τῶν θυρῶν παρὰ τῆς Ποινικῆς Δικονομίας δύνανται ἐπίσης νὰ παρίστανται ἀντιπρόσωποι τῶν προστατευτικῶν ἐταιρειῶν τῶν ἀνηλίκων καὶ οἱ ἐπιμεληταί.

Ἄρθρον 32.

Κατὰ τὴν συζήτησιν τὸ Δικαστήριον ἀναστὰς τοῦ ἀνηλίκου, μεθ' ὃ οὗτος δὲν παραμένει ἐν τῇ αἰθούσῃ, ἐκτὸς ἐὰν τὸ Δικαστήριον κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον.

Ἄρθρον 33.

1. Μετὰ τὸ πέρας τῆς συζητήσεως τὸ Δικαστήριον ἐκδίδει τὴν ἀπόφασιν τοῦ καὶ ἀπαγγέλλει ταύτην δημοσίᾳ.

2. Εἰς τὰς δυσκόλους υποθέσεις τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ ἀναβάλῃ διὰ τὴν ἐπομένην τὴν ἀπαγγελίαν τῆς ἀποφάσεως.

"Άρθρον 34.

Τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως ἐν περιπτώσει ἀσθενείας τοῦ ἀνηλίκου ἢ δι' ἄλλην δεδικοισιογημένην αἰτίαν.

"Άρθρον 35.

1. Ὁ ἀνήλικος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἐπίτροποι καὶ κηδεμόνες, ὡς καὶ ὁ συνήγορος ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἀσκήσωσιν ἐφ' ὧν ἐντὸς δύο ἐβδομάδων ἀπὸ τῆς ἀπαγγελίας τῆς ἀποφάσεως ἐὰν ἐλήφθησαν κατὰ τοῦ ἀνηλίκου σωφρονιστικὰ μέτρα, ὁ δὲ Εἰσαγγελεὺς εἰς πᾶσαν περίπτωσιν.

2. Ἡ ἐφεσις δὲν ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν.

"Άρθρον 36.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 30—34 ἐφαρμόζονται ἐπίσης καὶ ἐν τῇ διαδικασίᾳ ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου.

2. Ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν εἰδοποιεῖ τοὺς διαδίκους περὶ τῆς ἡμέρας τῆς δίκης καὶ ζητεῖ τὴν παράτασιν ἐκείνων μόνον, ὧν τὴν παρουσίαν ἤθελε κρίνει ἀπαραίτητον.

"Άρθρον 37.

1. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως οὐσιώδους διατάξεως τοῦ παρόντος νόμου, τὰ δικαιούμενα εἰς ἐφεσιν πρόσωπα δύναται νὰ ζητήσωσι τὴν ἀναίρεσιν τῆς ἀποφάσεως τῶν ἐφετῶν ἐντὸς δύο ἐβδομάδων ἀπὸ τῆς ἀπαγγελίας ταύτης.

2. Ἡ συζήτησις ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου εἶναι προφορική.

"Άρθρον 38.

1. Ἡ δημοσίευσίς τῶν πρακτικῶν ἐπὶ ὑποθέσεων δικαζομένων παρὰ τῶν Δικαστηρίων τῶν ἀνηλίκων ἀπαγορεύεται.

2. Οὐχ ἤττον ἐπιτρέπεται νὰ δοθῶσι πληροφορίες περὶ τῶν ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων ἄνευ μνείας τῶν ὀνομάτων.

3. Πᾶσα παράβασις τῶν διατάξεων τούτων τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 500—5.000 δραχμῶν.

"Άρθρον 39.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 22, 23, 26, 27, 35 παρὰ γρ. 1, 36-38 ἐφαρμόζονται διὰ τὰς πράξεις τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῶν ἄρθρων 20 καὶ 21.

2. Ἐὰν κατὰ τὴν διάρκεια ὑποθέσεως κατ' ἀνηλίκου ἐκκρεμούσης ἐν τῷ πρώτῳ βαθμῷ προκύψωσιν ἐνδείξεις περὶ πράξεως προβλεπομένης ὑπὸ τῶν ἄρθρων 20 καὶ 21 τοῦ παρόντος, ὁ δικαστὴς τῶν ἀνηλίκων ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν διαδίκων ἢ ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας ἀσκεῖ παραγρῆμα καὶ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τὴν δίκωσιν ἐναντίον τοῦ ὑπόπτου προσώπου ἢ ἄλλως ἀσκεῖ κατ' αὐτοῦ ἰδιαιτέραν δίκωσιν.

3. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐνδείξεις ἀνῆλθωσιν ἐνώπιον ἄλλου Δικαστηρίου, ἐπιληφθέντος ὑποθέσεως κατ' ἀνηλίκου, τὸ Δικαστήριον τοῦ τῇ αἰτήσῃ τῶν διαδίκων ἢ ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας παρέμεινεν τὴν ὑπόθεσιν διὰ τοῦ Εἰσαγγελεὺς εἰς τὸν ἀρμοδίον δικαστὴν τῶν ἀνηλίκων.

"Άρθρον 40.

Ἡ ἐφεσις ἀναστέλλει πάντοτε τὴν ἐκτέλεσιν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως τῆς ἐκδοθείσης δυνάμει τῶν ἄρθρων 20 καὶ 21 καὶ ἡ αἴτησις τῆς ἀναίρεσεως μόνον, ὅσον ἀφορᾷ τὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας ποινὴν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VII.

Διαδικασία ἐπὶ τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς συγκατηγοροῦνται ἀνήλικες μετ' ἀνηλίκων.

"Άρθρον 41.

1. Ὅταν ἡ δίκωσις ἀσκήσῃται ἐναντίον ἀνηλίκων κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου διατελούντων ἐν συνεννοήᾳ μετ' ἀνηλίκων, χωρίζεται ἡ δίκη ὡς πρὸς τὸν ἀνήλικον, ὅστις διατάσσεται παρὰ τοῦ δικαστοῦ τῶν ἀνηλίκων.

2. Ἐὰν, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ συμφέροντος τῆς Δικαιοσύνης, ἀντεδείκνυται ὁ χωρισμός, τὸ ἀρμοδίον τακτικὸν Δικαστήριον δικάζει τὴν ὑπόθεσιν.

3. Τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀποφαίνεται ὀριστικῶς, ὅσον ἀφορᾷ τὴν δυνατότητα τοῦ χωρισμοῦ τῆς δίκης.

"Άρθρον 42.

Πρὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἡμέρας τῆς δίκης τὸ Δικαστήριον ὀρίζει συνήγορον ἐξ ἐπαγγέλματος, ἐὰν ὁ ἀνήλικος δὲν ἔχῃ τοιοῦτον τῆς ἐκλογῆς του.

"Άρθρον 43.

Κηρυσσάμενου ἐνόχου τοῦ ἀνηλίκου τὸ Δικαστήριον π. π. τὸν καταδικασθέντα εἰς τὸ Δικαστήριον τῶν ἀνηλίκων. ἵνα λάθῃ κατόπιν πάντα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα.

"Άρθρον 44.

Εἰς τὰς ἐκθέσεις καὶ ἀγγελίας τὰς δημοσιευόμενας ἐπὶ τῇ θάσει τῶν ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων, ἀπαγορεύεται νὰ μνημονεύωνται τὰ ὀνόματα τῶν ἀνηλίκων ἐπὶ τῇ ποινῇ τῇ ὀριζομένη ἐν ἄρθρῳ 38.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VIII.

Ἀναμορφωτικὰ Σχολεῖα καὶ σωφρονιστικὰ Καταστήματα.

"Άρθρον 45.

1. Τὸ Κράτος ἰδρύει τὸν ἀναγκαῖον ἀριθμὸν ἀναμορφωτικῶν σχολείων καὶ σωφρονιστικῶν καταστημάτων διὰ τοὺς ἀνηλίκους.

2. Πλὴν τοῦ Κράτους δύναται νὰ ἰδρύσῃ ἀναμορφωτικὰ σχολεῖα :

α') Τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον προστασίας ἀνηλίκων.

β') Αἱ τοπικαὶ προστατευτικαὶ Ἐταιρεῖαι.

γ') Ἀλλαι Ἐταιρεῖαι ἢ ἰδρύματα, Νομοί, Δήμοι, ἢ Κοινότητες, ὡς καὶ ἰδιῶται μετὰ προηγουμένην συγκατάθεσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

"Άρθρον 46.

Πάντα τὰ καταστήματα ταῦτα διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψὴν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ὑπὸ τὸν ἄμεσον ἐλεγχὸν τοῦ ἀρμοδίου δικαστοῦ τῶν ἀνηλίκων.

"Άρθρον 47.

Τὸ αὐτὸ κατὰστημα δὲν δύναται νὰ προορισθῇ δι' ἀνηλίκους ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

"Άρθρον 48.

1. Ἡ ἀνατροφή ἐν ταῖς ἀνωτέρω καταστήμασιν ἐνεργεῖται ἐν πνεύματι θρησκευτικῷ καὶ ἠθικῷ. Οἱ ἀνήλικοι ἐξοικιστὰ εἰς ἐργασίαν συστηματικὴν, ἐκμάθησιν τέχνης καὶ τῇ ἐκπλήρῳσιν τῶν καθηκόντων τοῦ πολίτου.

2. Οἱ τρέφοντες λαμβάνουσι διδασκαλίαν γενικὴν ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ προγράμματος τῆς δημοτικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ προπαρασκευασθῶσιν εἰς τὴν ἀσκήσιν ἐπαγγέλματος τιος.

3. Οἱ τρέφοντες οἱ πεπαικισμένοι μὲ ἐξαιρετικὰ προσόντα δύναται νὰ τύχωσιν ἐκπαιδεύσεως μέσης καὶ ἀνωτέρας.

4. Παρ' ἐκάστῳ Δικαστηρίῳ ἀνηλίκων ἰδρύεται παιδικὸς σταθμός, ἐν ᾧ τοποθετοῦνται προσωρινῶς οἱ ἀνήλικοι κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου.

"Άρθρον 49.

Διὰ Π. Διατάγματος θέλουσιν ὀρθῶς αἱ λεπτομέρειαι λειτουργίας τῶν ἀνωτέρω καταστημάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ IX.

Ἐπιχορήγησις τοῦ Κράτους.

"Άρθρον 50.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἀναγράφει ἐν τῷ προϋπολογισμῷ αὐτοῦ τὰς ἀναγκαῖας πιστώσεις διὰ τὴν συντήρησιν τῶν δημοσίων ἀναμορφωτικῶν σχολείων, τῶν σωφρονιστικῶν καταστημάτων καὶ τῶν παιδικῶν σταθμῶν.

"Άρθρον 51.

Δι' ἑκάστον τρέφοντα τοποθετούμενον δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου εἰς ἀναμορφωτικὸν σχολεῖον δια-

τηρούμενον παρά των Νομών, Δήμων ή Κοινοτήτων, Εταιρειών ή ιδιωτών, τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἀναγράφει τίτλῳ ἐπιχορηγήσεως ποσὸν ἴσον τῷ ὀριζομένῳ κατὰ μέσον ὅρον διὰ τὴν κάλυψιν τῶν δαπανῶν τῆς συντηρήσεως ἐνὸς κατὰ τοῦτον ἐν ταῖς φυλακαῖς τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 52.

Τὸ Δικαστήριον ἐμπιστευόμενον τοὺς ἀνηλίκους εἰς πρόσωπα ἢ ἰδρύματα ἀναφερόμενα ἐν ἄρθρῳ 3 (παραγρ. γ') καὶ 4 δύναται νὰ ὀρίσῃ ἀνάλογον ἀποζημίωσιν εἰς βάρος τοῦ δημοσίου καταβαλομένης ἐκ τῆς ὥς ἂν πιστώσεως.

Ἄρθρον 53.

1. Τὰ ποσὰ ἅτινα δαπανῶνται διὰ τὴν συντήρησιν τῶν τροφίμων τῶν ἀναμορφωτικῶν σχολείων, τῶν σωφρονιστικῶν καταστημάτων καὶ τῶν παιδικῶν σταθμῶν εἰσπράττονται παρὰ τοῦ Κράτους ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ ἀνηλίκου εἰς βάρος τοῦ ὁποίου καὶ ἐκκαθαρίζονται, ἐὰν δὲ οὗτος δὲν κέκμηται περιουσίαν, εἰσπράττονται ἐκ τῆς περιουσίας τῶν κατὰ νόμον ὑποχρέων εἰς διατροφὴν τοῦ ἀνηλίκου.

2. Ἡ εἰσπραξις γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.

Ἄρθρον 54.

Ἀνεξαρτήτως τῶν ποσῶν τῶν ὀριζομένων ἐν ἄρθρῳ 51 τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἀπονέμει, ἐὰν κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, εἰς τὰ πρόσωπα καὶ ἰδρύματα, ἅτινα ἰδρύουσιν ἢ διευθύνουσιν ἀναμορφωτικὰ σχολεῖα ἢ παιδικούς σταθμούς ἐν τῷ κύκλῳ τοῦ παρόντος νόμου, ἐπιχορηγήσεις εἰδικὰς πρὸς κατασκευὴν ἢ ἐπισκευὴν κτιρίων, ἀγορὰν ἐργαλείων, ὀργάνων καὶ παραρτημάτων σχολικῶν, ὥς καὶ διὰ βελτιώσεως ἡγερετικὰς καὶ ἐν γένει ἄλλας ἀναγκαίας δαπάνας.

Ἄρθρον 55.

Εἰς ἕκαστον κατὰστημα ἰδρῦόμενον συμφώνως τῷ παρόντι νόμῳ, δύναται νὰ χορηγηθῇ παρὰ τοῦ Κράτους τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ἑκτασις γῆς ἀνάλογος καὶ μένη εἰς μέρος ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὸν σκοπὸν καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ καταστήματος.

Ἄρθρον 56.

Παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης ἰδρύεται γραφεῖον τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων, ὑπαγόμενον εἰς τὴν διευθύνσιν τῆς διοικήσεως φυλακῶν. Τὸ προσωπικὸν τοῦ γραφεῖου τοῦτου ἀποτελεῖται ἐξ ὑπαλλήλων λαμβανομένων ἐκ τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου ἢ τῶν φυλακῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Χ.

Προστασία τῶν ἀνηλίκων.

Ἄρθρον 57.

Ἰδρύνονται μία ἢ πλείονες ἐταιρεῖαι προστασίας τῶν ἀνηλίκων εἰς τὴν ἑδρὰν ἐκάστου Πρωτοδικείου.

Ἄρθρον 58.

1. Αἱ προστατευτικαὶ ἐταιρεῖαι τῶν ἀνηλίκων συγκροτοῦνται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ Σωματείων, προσπαλαιουμένης διὰ τὴν ἰδρύσιν αὐτῶν τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

2. Ἐκάστη προστατευτικὴ ἐταιρεία πέμπει πρὸς τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀντίγραφον τοῦ καταστατικοῦ τῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 59.

Αἱ προστατευτικαὶ ἐταιρεῖαι ἐπαγρυπνοῦσιν ἐπὶ τῶν ἀνηλίκων ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἰδίᾳ :

α') Ἰδρύουσιν καὶ διευθύνουσιν ἀναμορφωτικὰ σχολεῖα καὶ παιδικούς σταθμούς.

β') Ὑποδεικνύουσιν τοὺς ὑποψηφίους διὰ τὰ καθήκοντα ἐπιμελητῶν τῶν ἀνηλίκων.

γ') Ἐκτελοῦσι τὰς διατάξεις τοῦ Δικαστηρίου.

δ') Χορηγοῦσιν ὑπεράσπισιν εἰς τοὺς ἀνηλίκους ἐν περιπτώσει ποινικῆς διώξεως.

ε') Φροντίζουν διὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν ἀνηλίκων

στ') Ἐπεκτείνουν τὴν προστασίαν αὐτῶν ἐπὶ τῶν πρώην τροφίμων τῶν ἀναμορφωτικῶν σχολείων καὶ τῶν σωφρονιστικῶν καταστημάτων.

ζ') Ἐποπτεύουσιν ἐπὶ τῆς ἀσκήσεως τῆς προστασίας τῶν ἀνηλίκων ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ παρόντος νόμου καὶ διαβιβάζουσιν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἰς τὸ Δικαστήριον τῶν ἀνηλίκων τὰς παρατηρήσεις τῶν καὶ προτάσεις.

Ἄρθρον 60.

Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς συνδεδεασμένης ἐνεργείας τῶν διαφόρων ἐταιρειῶν ἰδρύεται ἐν Ἀθήναις Ἀνώτατον Συμβούλιον προστασίας τῶν ἀνηλίκων.

Ἄρθρον 61.

1. Τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον ἀποτελεῖται :

α') Ἐκ τεσσάρων ἀντιπροσώπων τῶν προστατευτικῶν ἐταιρειῶν τῶν ἀνηλίκων τῆς περιφερείας τοῦ Ἐφετερίου Ἀθηνῶν, ἐκλεγομένων διὰ τρία ἔτη ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῶν ἐταιρειῶν τούτων κοινῇ συνεννοήσει, καὶ ὃ ὅθελαι ὀρίσει Διάταγμα.

β') Ἐξ ἐννέα ἀντιπροσώπων τῶν προστατευτικῶν ἐταιρειῶν, ἧται ἐνὸς ἐξ ἐκαστῆς περιφερείας τῶν λοιπῶν Ἐφετείων, δύο δὲ ἐκ τῆς περιφερείας τοῦ Ἐφετερίου Θεσσαλονίκης, ἐκλεγομένων διὰ τρία ἔτη παρὰ τῆς Διοικήσεως τῶν ἐταιρειῶν ἐκαστῆς περιφερείας κοινῇ συνεννοήσει, καὶ ὃ ὅθελαι ὀρίσει Διάταγμα.

2. Τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον συμπληροῦται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης δι' ἐξ προσέτι μελῶν, ἐκλεγομένων μεταξὺ τῶν προσώπων τῶν γνωστῶν διὰ τὴν θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν δρᾶσιν τῶν ἐν τῷ πεδίῳ τῆς προστασίας τῶν ἀνηλίκων. Ἡ ἐκλογή γίνεται διὰ τρία ἔτη.

Ἄρθρον 62.

Τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον :

α') Ἰδρύει καὶ συντηρεῖ ἀναμορφωτικὰ σχολεῖα καὶ παιδικούς σταθμούς.

β') Ἐποπτεῖ καὶ ἐλέγχει τὴν δρᾶσιν τῶν προστατευτικῶν τῶν ἀνηλίκων ἐταιρειῶν.

γ') Ἐνδίδει γενικὰς ὁδηγίας προοριζομένας διὰ τὰς προστατευτικὰς ἐταιρεῖας τῶν ἀνηλίκων.

δ') Ἐλέγχει τὰς στατιστικὰς πληροφορίες, τὰς σχετιζόμενας πρὸς τὰς ἐταιρεῖας, τὰς εὐρισκόμενας ὑπὸ τὴν ἐπιβλέψιν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου.

ε') Συλλέγει τὰ ἀναγκαῖα κεφάλαια διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς προστασίας.

στ') Χορηγεῖ βοηθήματα εἰς τὰς προστατευτικὰς ἐταιρεῖας.

ζ') Ἐλέγχει τὴν λειτουργίαν τῆς τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Ἐπιτροπῆς.

η') Αἰδεῖ τὴν γνώμην του ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τῶν ἀφορωσῶν τὴν προστασίαν τῶν ἀνηλίκων ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ παρόντος νόμου.

θ') Συγκροτεῖ συνέδρια τῶν προστατευτικῶν τῶν ἀνηλίκων ἐταιρειῶν.

ι') Συνεργάζεται μετὰ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν ὀργάνων τῆς Δικαιοσύνης.

ια') Δημοσιεύει βιβλία, τεύχη καὶ ἄλλα ἔργα ἀσχολούμενα μετὰ τὸ ζήτημα τῶν Δικαστηρίων τῶν ἀνηλίκων καὶ τὴν προστασίαν αὐτῶν ἐν τῷ κύκλῳ τοῦ παρόντος.

ιβ') Δημοσιεύει τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 63.

Διὰ νὰ ἔχῃ κύρος ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου, εἶναι ἀναγκαῖα ἡ παρουσία ἐπὶ τοῦλάχιστον μελῶν, μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῶν ἡ παρουσίας τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ δύο ἐτέρων μελῶν τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς, (ἄρθρον 61).

Ἄρθρον 64.

1. Τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον ἐκλέγει, μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτοῦ, τῶν κατοικούντων ἐν Ἀθήναις, ἓνα γραμματέα καὶ ἓνα βοηθὸν αὐτοῦ.

2. Τὰ πρόσωπα ταῦτα ἀποτελοῦσι τὴν Διοικοῦσαν Ἐπιτρο-

πὴν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου, οὗτος ἀποτελεῖ ἐκτελεστικὸν ὄργανον.

Ἄρθρον 65.

Ἡ Ἐπιτροπὴ μελετᾷ καὶ προπαρασκευάζει τὰς ὑποθέσεις διὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου, ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις τούτου, ἐπαγρυπνεῖ διὰ τὴν σύστασιν προστατευτικῶν ἐταιρειῶν τῶν ἀγγλικῶν καὶ διὰ τὴν ὀργάνωσιν αὐτῶν, συνδυάζει τὴν δράσιν τῶν διαφόρων ἐταιρειῶν ἐν τῷ κύκλῳ τοῦ παρόντος νόμου, τοποθετεῖ τοὺς ἐν τοῖς ἀναμειβωτικοῖς σχολείοις τῶν διαφόρων ἐταιρειῶν ἀγγλικούς ἐν περιπτώσει προτάσεως τῆς σχετικῆς ἐταιρείας καὶ ἐν γένει πάσας τὰς τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 66.

Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς δύνανται νὰ ἀμοιβῶνται κατὰ τὴν ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου.

Ἄρθρον 67.

Αἱ ἐταιρεῖαι καὶ τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον προστασίας τῶν ἀγγλικῶν εἰσὶ νομικὰ πρόσωπα.

Ἄρθρον 68.

1. Τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον καὶ αἱ ἐταιρεῖαι προστασίας ἀγγλικῶν διατελοῦσιν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ὅστις δύναται, ἐὰν δὲν ἀνταποκρίνῃται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, νὰ ἀναστείλῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τῶν καὶ προσέτι νὰ διαλύῃ τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον ἢ ἐταιρείαν προστατευτικὴν.

2. Διαλυμένου οὕτω τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης διατάσσει ἄνευ ἀναβολῆς νέας ἐκλογάς.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

Ἄρθρον 69.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου, πλὴν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 45—50 καὶ 53—68, ἄρχει μετὰ παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς δημοσιεύσεώς του, ἀφ' ἧς ἐποχῆς καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 82—85 καὶ 512 τοῦ Ποιν. Νόμου, ὁ νόμος 1682 τῆς 16ης Ἰανουαρίου 1919 «περὶ προστασίας τῶν εἰς ἐπαιτείαν, ἀλητεῖαν κλπ. ἐκδότων ἀγγλικῶν» καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη τῷ παρόντι νόμῳ.

2. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἐναρξίν ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν ἢ εἰς ὀρισμένας δικαστικὰς περιφερείας.

Ἄρθρον 70.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἔχουσιν ἀναδρομικὴν δύναμιν, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἰσχὺς τοῦ νόμου δὲν ἔχει ἐκδοθῇ ἀπόφασις ἐν πρώτῳ βαθμῷ.

2. Τὰ ἄρθρα 10, 11 καὶ 12 τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται ἐπίσης διὰ τοὺς ἀγγλικούς τοὺς εὐρισκόμενους εἰς σωφρονιστικὰ καταστήματα συνεπείᾳ ἀποφάσεων, ἐκδοθειῶν πρὸ τῆς ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 71.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου κανονισθῶσιν διὰ Π. Διαταγμάτων.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουλίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ν. Ἀβραάμ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰουλίου 1931.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Ν. Ἀβραάμ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(3)

Περὶ ἰδρύσεως Διοικήσεως Χωροφυλακῆς Ἡλείας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 4 ἐδάφιον 3 τοῦ νόμου 4578 «περὶ Ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, στηριζομένη εἰς ὁμοίαν τοῦ Ἀρχηγείου τῆς Χωροφυλακῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἰδρύομεν Διοίκησιν Χωροφυλακῆς Ἡλείας ὑπαγομένην εἰς τὴν Ἀνωτέραν Διοίκησιν Χωροφυλακῆς Πελοποννήσου, οἰκονομικῶς δὲ μόνον καὶ προσωρινῶς, εἰς τὴν Διοίκησιν Χωροφυλακῆς Ἀχαΐας, μετ' ἔδραν τὸν Πύργον καὶ περιφέρειαν α) τὴν τῶν Α' καὶ Β' Ἀστυνομικῶν Τμημάτων τῆς πόλεως Πύργου καὶ τῶν σταθμῶν Χωροφυλακῆς Βουνάργου, Βαρθασαίνης καὶ Κατακώλου, ἀπ' εὐθείας παρ' αὐτῆς ἐξαρτωμένων καὶ β) τὴν τῶν Ὑποδιοικήσεων Χωροφυλακῆς Πελοπίου καὶ Ἀμαλιάδος.

Ὅρίζομεν συνολικῶς τὴν δύναμιν τῆς Διοικήσεως ταύτης εἰς ἓνα ταγματάρχην, ἓνα μοίραρχον, δύο ὑπομοιράρχους, πέντε ἀνθυπομοιράρχους, δέκα ἀνθυπασπιστάς, εἴκοσι τέσσαρας ἐνωμοτάρχας, δέκα τρεῖς ὑπενωμοτάρχας καὶ διακοσίους εἴκοσι χωροφύλακας.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργῶν ἀτιθέμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἀθῆναι τῇ 5 Ἀπριλίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Β. Καραπαναγιώτης

(4)

Περὶ διατιμῆσεως ἐνοικίων γνωμόνων κομοπόλεως Μυκόνου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον 2979 καὶ ἰδίως τὰ ἄρθρα αὐτοῦ 17 καὶ 33 ὡς ἐπίσης τὸ ἄρθρον 9 τῆς μεταξὺ Κοινότητος Μυκόνου καὶ τοῦ ἀναδόχου ἠλεκτρόφωτισμοῦ Ν. Σ. Σαπουνᾶ συμβάσεως, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ὅρίζομεν ὡς ἐνοίκια τῶν ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου εἰς τοὺς πελάτας αὐτοῦ προμηθευομένων βαττιομετρικῶν ἢ ἀμπεριομετρικῶν γνωμόνων διὰ τὸ δίκτυον τῆς κομοπόλεως Μυκόνου τὰ ἀκόλουθα :

Διὰ βαττιομετρικοὺς γνώμονας·

Μέχρι 10 ἀμπέρ 15.50 δραχ. μηνιαίως.

Μέχρι 15—20 ἀμπέρ 16 δραχ. μηνιαίως.

Μέχρι 30—50 ἀμπέρ 18 δραχ. μηνιαίως.

Δι' ἀμπεριομετρικοὺς γνώμονας μέχρι 10 ἀμπέρ 6.50 δραχ. μηνιαίως.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τῶν ὡς ἄνω τιμολογίων ἄρχει ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουνίου 1931.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὼν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἰουλίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Δ. Δίγκας

(5)

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων ἀφορουσῶν εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ Συμβουλίου Σιδηροδρόμων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 4908, καὶ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 19)1)28 Π. Δ. «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ διατάξεων τῆς Διευθύνσεως Σιδηροδρόμων κλπ» προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Σιδηροδρόμων (Πράξις 58 ἐ. ξ.), καὶ τὴν ὑπ' ἀρ. 379 γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, Ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουλίου 1928 Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 5)11)22 Β. Δ. «περὶ Συμβουλίου τῶν Σιδηροδρόμων κλπ» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Εἰσαγγεταὶ ἐν τῷ Συμβουλίῳ εἶναι διὰ μὲν τὰς ὑποθέσεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 1 ὁ Διευθυντὴς τῶν Σιδηροδρόμων, διὰ δὲ τὰς ὑποθέσεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἁρθροῦ ὁ ἀρμοδῖος Τμηματάρχης, εἰσάγων τὰ πρὸς συζήτησιν θέματα οἰκοθεν ἢ ἐντολῇ τοῦ Διευθυντοῦ. Προκειμένου περὶ συμβάσεων, ὧν τὸ περιεχόμενον ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα πλειοτέρων τοῦ ἐνὸς Τμημάτων, ταύτας εἰσάγει ἢ ὁ Διευθυντὴς τῶν Σιδηροδρόμων ἢ οἱ οἰκείοι Τμηματάρχαι».

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον εἰσήγησις καὶ γνωμοδότησις, ἀποτελοῦσαι ὅμοι τὰ πρακτικὰ τοῦ Συμβουλίου, παραμένουσιν εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Διευθύνσεως, λαμβάνοντα αὐξοντα ἀριθμὸν συνεδρίας καὶ πράξεως. Ἐκάστης γνωμοδότησεως χορηγεῖται εἰς τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν ἐπίσημον ἀντίγραφον, ὑπογεγραμμένην παρὰ τοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου πρὸς κατάθεσιν ἐν τῷ οἰκείῳ φακέλῳ.

Τὰ πρωτότυπα πρακτικὰ συγκεντρούμενα εἰς τριμήνους ἢ ἑξαμήνους τόμους, προστιθεμένου εἰς ἕκαστον εὐρετηρίου, βιβλιοδετοῦνται.

Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἐκάστου ἔτους αἱ συνεδρίαὶ καὶ πράξεις τοῦ Συμβουλίου ἀρχοῦν ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 1 αὐξανόμενου».

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἰουλίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Χ. Λαδάς

(6)

Περὶ ἐπικυρώσεως πινάκων Α, Β, Γ, Δ, ἀξιωματικῶν τοῦ Π. Ν. καὶ πινάκων προακτιῶν καὶ στασίμων δικαστικῶν συμβούλων Π. Ν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει 1) τὸ ἄρθρον 27 τοῦ νόμου 4411 τῆς 25)8)1929, 2) τὸ ἄρθρον 9 τοῦ νόμου 4992 τῆς 15)5)31, 3) τὸ ἀπὸ 29)30 Ἰανουαρίου 1930 Διάταγμα «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου 4411 ὅσον ἀφορᾷ τὰς προαγωγὰς κλπ. τοῦ μονίμου τεχνικοῦ προσωπικοῦ τῶν Συνεργείων τοῦ Π. Ν., 4) τὸ ἀπὸ 22)25 Ὀκτωβρίου 1929 Διάταγμα «περὶ συστάσεως Ἀνωτάτου Ναυτικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου» προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἐπικυροῦμεν τοὺς ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ναυτικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου συνταχθέντας πίνακας ἀπὸ 24 Ἰουνίου ἐ. ξ. ὑπὸ στοιχείῳ Α, Β, Γ, Δ, ἀξιωματικῶν τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ καὶ προακτιῶν καὶ στασίμων δικαστικῶν Συμβούλων τοῦ Π. Ναυτικοῦ.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν τοῦ παρόντος Διατάγματος δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἰουλίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς
Π. Ἀργυρόπουλος

(7)

Περὶ ἐπικυρώσεως πινάκων I, II, III, IV, V, ὑπαξιωματικῶν τοῦ Π. Ν. καὶ μονίμων τεχνιτῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 27, 28 καὶ 65 τοῦ νόμου 4411 τῆς 23 Αὐγούστου 1929, καὶ τὸ ἀπὸ 29)30 Ἰανουαρίου 1930 Διάταγμα «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου 4411 ὅσον ἀφορᾷ τὰς προαγωγὰς κλπ. τοῦ μονίμου τεχνικοῦ προσωπικοῦ τῶν Συνεργείων τοῦ Π. Ν.» προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἐπικυροῦμεν τοὺς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐλέγχου προσόντων καὶ προαγωγῆς ὑπαξιωματικῶν καὶ τεχνιτῶν καταρτισθέντας καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ναυτικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐγκριθέντας τῇ 26 Ἰουνίου 1931 πίνακας I, II, III, IV, καὶ V.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν τοῦ παρόντος Διατάγματος δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἰουλίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς
Π. Ἀργυρόπουλος